

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

De Garnetti colloquio cum Oldcorno in Arce. n. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Dixi in postremo meo examine existimare me Dominum *Greenwayum* 1606. nonnullam coniurationis notitiam habuisse: De alijs nihil planè aliud mihi ^{Literæ Ba-} vilos à me simul omnes vnà cum hero meo apud Baronem *Vaulx*. Dixi etiam ^{tesij.} vidisse me Dominum *VValleyum* (*Garnetti* id nomen erat) cum Domino *Greenwayo* post detectam coniurationem; id quod verum est. Missus enim in eum locum cum literis, offendi ibi homines; & cum Domino *Greenwayo* ad *Winteri* (conueniendi heri mei causa) reuersus sum, quo ex loco ille discessit in domum Domini *Abingtoni*. Hæc dixi, præterea nihil; Cuius etiam rei me magnopere pœnitet, ac spero fore vt veniam à Deo impetrè, cum illa mihi spes vitæ, non animi prauitas extorserit, quanquam id ipsum nihil mihi profuturum existimo.) Hæc *Batesius*. Quæ quidem audivis inuidiæ cōflanda aduersarijs anam dedisse potuerunt *Garnetti* querendi capiendique, ita tamen nullius ponderis visa sunt, vt neque in iudicio cum de *Garnetti* causa disceptaretur vnquam prolata sint, & *Cecilius* ingenuè confessus sit, in causa *Garnetti* antequam is in carcere cum Socio colloquens audiretur, nihil in eum probationis iudices habuisse. Quantâ vero spe vitæ *Batesius* lactaretur videre est in iisdem literis, vbi narrat se quodam die, matutino tempore vocatum è cubiculo vbi custodiebatur, reperisse hominem cum noua veste, quam custos carceris voluit vt probaret an corpori conueniret. Prius etiam (inquit) Comes *Salisburie* petierat à me si qua re indigerem; Et monuit custodem vt prouideret mihi de toga, & me liberaliter & commodè haberet.

X XIII. De *Garnetti* autem Colloquio cum *Oldcorno* carceris socio De collo- quio Gar- netti cum Oldcorno. hæc habentur pro comperto. Dum in Arce Londinensi arcta teneretur custodia multa spargebantur tanto viro indigna; Quæstionis nondum irrogatæ metu Confessionum arcana prodidisse in lucem, atque alia plura de pluribus: Flagitare à Magistratu occultum supplicium, publicæ impatientiæ infamiæ; & muliebritet deprecari vitæ iacturam; totos sex dies noctelque continuatâ vigiliâ prope confectum haud satis capite menteque constare, ac multa perturbatè varicque proloqui. Et intererat lanè aduersariorum huiusmodi vti stratagemate, tum ad infirmendam venerabilis viri auctoritatem, tum ad eliciendam, si qua lubesset, probabilem acculationem. Interea verò dum nullus Catholicorum cuiquam ad illum esset accessus, nulla colloquendi explorandiue copia, ipsa aduersariorum nimia attentio calumniæ fidem apud prudentiores derogabat. Et cum insigni improborum hominum dedecore ac probro tum demum dissipata est cum publico in tribunali *Garnettus* integritatis suæ & fidei vindex atque assertor fortissimus constitit. Etsi enim circumuentum in casses implicuere, quam fidem tamen Hæreticis hominibus antiqua omnia iura inuertentibus probare non potuit, Deo serua- uit. Etenim quando neq; ex coniuratorum confessionibus quidquam ad eum tollendum sat potens adferretur, neque ex eius responsionibus elici posset cum læpius à delegatis iudicibus interrogaretur, rem dolo aggrediendam rati,

1606. *Edwardum Oldcornum*, (quem proximè memorauimus simul captum) in contiguum *Garnetiano* carcerem deducunt, curantque ut per simulationem amicitia Custos Carceris de ea re *Garnetum* moneat; ostendat etiam rimam quandam quæ alloquedi hominis opportunitatem præbere possit. *Garnettus*, ut erat animo candido, nihil fraudis suspicatus, non ita multo post vel Confessionis vel solatij causa uti constituit liberalitate Custodis. Ille ut erat à iudicibus edoctus collocat in insidijs qui sermonem excipiant, nam locus ad eam rem factus atque accommodatus erat. *Garnettus* post peccatorum Confessionem, dum de se rebusque suis cum *Oldcorno* familiariter loquitur, quidpiam dixit quo significabat de coniuratione se aliquid per *Greenwayum* in confessione Sacramentali eâ conditione cognouisse, ut si aliunde sciretur, loqui pro sua prudentia liceret: Id acceptum ab auscultatoribus, atque ad Magistratum delatum abundè ad imminutæ Majestatis crimen *Garnetto* obijciendum existimatum est. Audiamus verò *Garnettum* his omnibus de rebus loquentem cum publicè accusaretur.

Garnettus
accusatur.

XXIV. Quinto Calendas Aprilis Anni millesimi sexcentessimi sexti, non iam West-Monasterij consueto iudiciorum loco, sed in Aula quam vocant *Vexillorum*, (vulgo *Guildhall*) in meditullio ciuitatis, (vbi Prator ciuibus ius dicere cum Assessoribus conlueuit) sederunt cognitores causæ cum Pratore Comites *Notinghamiensis*, *Suffolciensis*, *wigorniensis*, *Northamptoniensis* & *Saliburienfis*, (qui & *Cecilius*) cum supremo causarum capitalium Iudice, primo etiam Barone *ararij regij*, & *Irenarcha* seu pacis conseruatore *Schetwino*, Dominis pro sua Majestate delegatis: Circa nonam eius diei horam sistitur *Garnettus*, & iussus pro more manum attollere, sine mora sustulit, eâ vultus serenitate & constantiâ, quæ & animi tranquillitatem demonstraret, & inuentibus iniiceret venerationem. Summa accusationis hæc erat, Quod nono Iulij Mensis proximè elapsi, in parocia Sancti Michaelis Londini, in Regione vulgo dicta *Queenhithe*, cum Roberto *Catesbeyo* (nuper in aperta contra suam Majestatem rebellionem occiso) conspirasset in Serenissimi Domini Regis & eius Filij necem; quod facinus diabolicum ut certius ad exitum perduceret, ingentem vim pulueris tormentarij sub ædibus Parlamentarijs conuehi curasset, ut ea ratione Regem, Reginam, Principem, Procures, temporales Dominos & spirituales, Equites, Municipes, vniuersum denique Comitiorum confessum vno impetu diffilaret; seditionem deinde toto Regno concitaret; vim copialque exteras introduceret quibus Regnum Angliæ subuerteretur. Ad quæ cum *Garnettus* se dixisset innoxium, electis duodecim viris, Deo & Patriæ pro more Gentis se commisit iudicandum. Tum ex Regijs Procuratoribus vnus breuem sed virulentam orationem ab his verbis exorsus, *Nihil occultum quod non reueletur, neque absconditum quod non sciatur*, rem permisit latius explicandam *Edwardo Coco* Generali Regis ut vocant *Attornato*, seu *aduocato*. Is cum in ingressu orationis dixisset de nulla re alia locutum præterquam de nuperrima hac horrida prodicione, in tam varia, tamque

disiuncta